

**DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/778****z dne 2. februarja 2016**

**o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z okoliščinami in pogoji, pod katerimi se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži, ter o merilih za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti, kar zadeva kritične funkcije, ter merilih za določitev poslovnih področij in z njimi povezanih storitev, kar zadeva glavna poslovna področja**

**(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta<sup>(1)</sup> in zlasti členov 2(2) in 104(4) navedene direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odložitev naknadnih prispevkov iz člena 104 Direktive 2014/59/EU bi moral odobriti organ za reševanje na prošnjo institucije, da se organu za reševanje omogoči ocena, ali zadevna institucija izpolnjuje pogoje za odložitev iz člena 104(3) Direktive 2014/59/EU. Zadevna institucija bi morala zagotoviti vse informacije, ki se organu za reševanje zdijo potrebne za takšno oceno. Organ za reševanje bi moral upoštevati vse informacije, ki jih imajo na voljo pristojni nacionalni organi, da bi se izognili morebitnemu podvajanju zahtev v zvezi z obveščanjem.
- (2) Ko organ za reševanje analizira učinek plačila izrednih naknadnih prispevkov na solventnost in likvidnost institucije, bi moral analizirati učinek plačila na kapitalski in likvidnostni položaj institucije. V analizi bi bilo treba predvideti izgubo v bilanci stanja institucije, ki je enaka znesku, plačljivemu ob zapadlosti, in za ustrezen časovno obdobje napovedati kapitalske deleže institucije po tej izgubi. Poleg tega bi bilo treba predvideti odliv sredstev, ki je enak znesku, plačljivemu ob zapadlosti, in oceniti likvidnostno tveganje.
- (3) Načrti za sanacijo in reševanje od institucij in organov za reševanje zahtevajo, da so zmožni opredeliti kritične funkcije institucij ali skupin in zagotoviti njihovo kontinuiteto.
- (4) Kontinuiteta izvajanja kritičnih funkcij institucije v postopku reševanja je eden od glavnih ciljev reševanja. Namenjena je varovanju finančne stabilnosti in realnega gospodarstva ter ima zato ključno vlogo v postopku načrtovanja sanacije in reševanja. Kritične funkcije lahko zajemajo sprejemanje vlog, posojilne, plačilne, klirinške in skrbniške storitve ter storitve poravnave, dejavnosti financiranja na medbančnih trgih ter dejavnosti kapitalskih trgov in naložb.
- (5) Kritične funkcije institucije ali skupine so določene v njenem načrtu za sanacijo. Načrt za sanacijo bi moral oceniti organ za reševanje in bi moral biti podlaga načrta za reševanje. Organ za reševanje bi moral med pripravo načrta za reševanje sam oceniti kritične funkcije in pokazati, kako bi lahko kritične funkcije in glavna poslovna področja pravno in gospodarsko ločili od drugih funkcij, da bi zagotovili kontinuiteto v primeru propada institucije.

<sup>(1)</sup> ULL 173, 12.6.2014, str. 190.

- (6) Organi za reševanje bi morali pri ocenjevanju rešljivosti institucije upoštevati, ali izbrana strategija zagotavlja kontinuiteto kritičnih funkcij in ali se pristojnost za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost nanaša na kritične funkcije. Podobno je mogoče pri reševanju s sredstvi upnikov obveznosti izključiti iz področja uporabe navedenega reševanja, kadar je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za doseg kontinuitete kritičnih funkcij. Kritične funkcije postanejo pomembne tudi pri delovanju instrumenta premostitvene banke, saj bi morala premostitvena institucija ohraniti kritične funkcije.
- (7) Kritične funkcije bi bilo treba opredeliti s postopkom v dveh korakih: prvič, institucije med pripravo načrtov za sanacijo izvedejo samooceno. Drugič, organi za reševanje kritično pregledajo načrte za sanacijo posameznih institucij, da zagotovijo doslednost in skladnost pristopov, ki jih uporabljajo banke. Ker imajo organi za reševanje korist od splošnega pregleda nad tem, katere funkcije so bistvene za ohranitev finančne stabilnosti kot celote, bi morali zaradi načrtovanja in njegove izvedbe sprejeti končno odločitev glede določitve kritičnih funkcij.
- (8) Kritične storitve bi morale biti osnovne dejavnosti, aktivnosti in storitve, opravljene za eno (namenske storitve) ali več poslovnih enot ali pravnih subjektov (skupne storitve) v skupini, ki so potrebne za izvajanje ene ali več kritičnih funkcij. Kritične storitve lahko izvaja en ali več subjektov (kot ločeni pravni subjekt ali notranja enota) v skupini (notranja storitev), lahko pa se oddajo v izvajanje zunanemu izvajalcu (zunanja storitev). Storitve bi se morala šteti za kritično, ko lahko njena motnja resno ovira izvajanje kritičnih funkcij ali popolnoma prepreči njihovo izvajanje, saj so neločljivo povezane s kritičnimi funkcijami, ki jih institucija izvaja za tretje osebe. Njihova opredelitev temelji na opredelitvi kritične funkcije.
- (9) Institucije in organi za reševanje bi morali v načrtih za sanacijo in reševanje opredeliti tudi kritične storitve. Če so zadevne kritične storitve oddane v izvajanje tretjim osebam, bi moral biti organ za reševanje zmožen omejiti svojo oceno na to, kar je potrebno za preverjanje, ali ima institucija vzpostavljen ustrezen načrt neprekinjenega poslovanja.
- (10) Opredelitev storitev za kritične bi morala institucijam omogočati, da zagotavljajo njihovo stalno razpoložljivost, tako da jih izvajajo prek subjektov ali enot, odpornih v primeru neuspeha, ali da se vzpostavijo ustrezne ureditve, kadar storitve izvaja zunanji izvajalec.
- (11) Glavna razlika med kritično funkcijo in glavnim poslovnim področjem je v učinku zadevnih dejavnosti. Medtem ko bi bilo treba kritične funkcije ocenjevati z vidika pomena za delovanje realnega gospodarstva in finančnih trgov ter s tem za finančno stabilnost kot celoto, bi bilo treba glavna poslovna področja ocenjevati na podlagi pomena za samo institucijo, kot je stopnja njihovih prispevkov za prihodke in dobičke institucije.
- (12) Če naj bi načrt za sanacijo vseboval podroben opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti glavnih poslovnih področij, dejavnosti in sredstev institucije, bi moral tudi načrt za reševanje vsebovati razporeditev kritičnih dejavnosti in glavnih poslovnih področij institucije ter pokazati, kako bi lahko kritične funkcije in glavna poslovna področja pravno in gospodarsko ločili od drugih funkcij, da se zagotovi kontinuiteta v primeru propada institucije. Pri reševanju lahko kontinuiteta kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij upraviči izvzetje določenih obveznosti iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ter njihov prenos na premostitveno banko.
- (13) Medtem ko so glavna poslovna področja pogosto opredelijo glede na njihov prispevek k finančnim rezultatom institucije, tak pristop morda ne zajame v celoti vseh glavnih poslovnih področij, ker lahko institucija izvaja storitve, ki ni neposredno dobičkonosna (ali lahko celo prinaša izgube), vendar ustvarja znatno vrednost franšize in je zato pomembna za njeno poslovanje kot celoto –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

## POGLAVJE I

### SKUPNE DOLOČBE

#### Člen 1

#### **Predmet urejanja**

Ta uredba določa pravila glede:

- (a) okoliščin in pogojev, v katerih se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži v skladu s členom 104(3) Direktive 2014/59/EU;
- (b) meril za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti iz točke (35) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;
- (c) meril za določitev glavnih poslovnih področij in z njimi povezanih storitev iz točke (36) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU.

Navedena pravila uporablja organ za reševanje, ki ga države članice določijo v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU.

#### Člen 2

#### **Opredelitev pojmov**

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „obdobje odložitve“ pomeni obdobje do šest mesecev;
2. „funkcija“ pomeni strukturiran sklop aktivnosti, storitev ali dejavnosti, ki jih institucija ali skupina opravi za tretje osebe ne glede na notranjo organizacijo institucije;
3. „poslovno področje“ pomeni strukturiran sklop aktivnosti, postopkov ali dejavnosti, ki jih institucija ali skupina razvije za tretje osebe, da doseže cilje organizacije.

## POGLAVJE II

### ODLOŽITEV NAKNADNIH PRISPEVKOV

#### Člen 3

#### **Odložitev izrednih naknadnih prispevkov**

1. Odložitev naknadnih prispevkov iz člena 104(3) Direktive 2014/59/EU lahko organ za reševanje odobri na prošnjo institucije. Zadevna institucija zagotovi vse informacije, ki se organu za reševanje zdijo potrebne, da opravi oceno učinka plačila izrednih naknadnih prispevkov na njen finančni položaj. Organ za reševanje upošteva vse informacije, ki jih imajo na voljo pristojni nacionalni organi, da bi ugotovil, ali institucija izpolnjuje pogoje za odložitev iz odstavka 3.

2. Ko organ za reševanje ugotavlja, ali zadevna institucija izpolnjuje pogoje za odložitev, oceni učinek, ki bi ga imelo plačilo izrednih naknadnih prispevkov na solventnost in likvidnostni položaj zadevne institucije. Kadar je zadevna institucija del skupine, ocena vključuje tudi učinek solventnosti in likvidnosti skupine kot celote.

3. Organ za reševanje lahko odloži plačilo izrednih naknadnih prispevkov, če ugotovi, da bo plačilo povzročilo katero koli od naslednjih stanj:
- (a) verjetno kršitev zahtev glede minimalnih kapitalskih zahtev za institucijo iz člena 92 Uredbe št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v naslednjih šestih mesecih <sup>(1)</sup>;
  - (b) verjetno kršitev zahteve glede likvidnostnega kritja za institucijo iz člena 412(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 4 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 v naslednjih šestih mesecih <sup>(2)</sup>;
  - (c) verjetno kršitev posebne zahteve glede likvidnosti za institucijo iz člena 105 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v naslednjih šestih mesecih <sup>(3)</sup>.
4. Organ za reševanje omeji obdobje odložitve na toliko, kot je potrebno, da se izogne tveganjem za finančni položaj zadevne institucije ali njene skupine. Redno spremlja, ali med obdobjem odložitve še vedno veljajo pogoji za odložitve iz odstavka 3.
5. Organ za reševanje lahko na prošnjo zadevne institucije obnovi obdobje odložitve, če ugotovi, da še vedno veljajo pogoji za odložitve iz odstavka 3. Ta obnovev ne presega šest mesecev.

#### Člen 4

##### Ocena učinka odložitve na solventnost

1. Organ za reševanje oceni učinek plačila izrednih naknadnih prispevkov na položaj regulatornega kapitala institucije. Zadevna ocena vključuje analizo učinka, ki bi ga imelo plačilo izrednih naknadnih prispevkov na skladnost institucije z zahtevami glede minimalnih kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Zaradi te ocene se znesek naknadnih prispevkov odšteje od kapitala institucije.
3. Analiza iz odstavka 1 zajema vsaj obdobje do naslednjega datuma predložitve informacij glede kapitalske zahteve iz člena 3 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 <sup>(4)</sup>.

#### Člen 5

##### Ocena učinka odložitve na likvidnost

1. Organ za reševanje oceni učinek plačila izrednih naknadnih prispevkov na likvidnostni položaj institucije. Zadevna ocena vključuje analizo učinka, ki bi ga imelo plačilo izrednih naknadnih prispevkov na zmožnost institucije, da izpolni zahtevo glede likvidnostnega kritja iz člena 412(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

<sup>(2)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

<sup>(3)</sup> Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

<sup>(4)</sup> Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

2. Organ za reševanje za izvedbo analize iz odstavka 1 k izračunu neto likvidnostnih odlivov iz člena 20(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 prišteje likvidnostni odliv, ki je enak 100 % zneska, plačljivega ob zapadlosti plačila izrednih naknadnih prispevkov.
3. Organ za reševanje oceni tudi učinek takega odliva, ugotovljenega na podlagi odstavka 2, na posebne zahteve glede likvidnosti iz člena 105 Direktive 2013/36/EU.
4. Analiza iz odstavka 1 zajema vsaj obdobje do naslednjega datuma predložitve informacij v zvezi z zahtevo glede likvidnosti iz člena 3 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

### POGLAVJE III

#### MERILA ZA DOLOČITEV KRITIČNIH FUNKCIJ IN GLAVNIH POSLOVNIH PODROČIJ

##### Člen 6

#### Merila v zvezi z določitvijo kritičnih funkcij

1. Funkcija se šteje za kritično, kadar izpolnjuje obe naslednji merili:
  - (a) institucija zagotavlja funkcijo tretjim osebam, ki niso pridružene instituciji ali skupini, in
  - (b) nenadna motnja zadevne funkcije bi verjetno bistveno negativno vplivala na tretje osebe, povzročila širjenje negativnih vplivov ali ogrozila splošno zaupanje udeležencev na trgu zaradi sistemskega pomena funkcije za tretje osebe in sistemskega pomena institucije ali skupine pri zagotavljanju funkcije.
2. Institucija in organ za reševanje pri ocenjevanju bistvenega negativnega vpliva na tretje osebe, sistemskega pomena funkcije za tretje osebe in sistemskega pomena institucije ali skupine pri zagotavljanju funkcije upoštevata velikost, tržni delež, zunanjo in notranjo medsebojno povezanost, kompleksnost in čezmejne dejavnosti institucije ali skupine.

Merila za ocenjevanje učinka na tretje osebe vključujejo najmanj naslednje elemente:

- (a) vrsto in doseg dejavnosti, globalni, nacionalni ali regionalni doseg, obseg in število transakcij; število strank in nasprotnih strank; število strank, za katere je institucija edini ali glavni bančni partner;
  - (b) pomen institucije na lokalni, regionalni, nacionalni ali evropski ravni, kakor je primerno za zadevni trg. Pomen institucije se lahko oceni na podlagi tržnega deleža, medsebojne povezanosti, kompleksnosti in čezmejnih dejavnosti;
  - (c) naravo strank in interesnih skupin, ki jih zadeva funkcija, kot so med drugim občani, podjetja, medbančne stranke, centralne klirinške hiše in javni subjekti;
  - (d) morebitno motnjo funkcije na trgih, infrastrukturah, pri strankah in javnih službah. Ocena lahko zlasti vključuje učinek na likvidnost zadevnih trgov, učinek in obseg motnje za poslovanje strank in kratkoročne likvidnostne potrebe; zaznavnost za nasprotno stranke, stranke in javnost; zmožnost in hitrost odziva strank; pomembnost za delovanje drugih trgov; učinek na likvidnost, dejavnosti, strukturo drugega trga; učinek na druge nasprotno stranke, povezane z glavnimi strankami, in medsebojno povezavo funkcije z drugimi storitvami.
3. Funkcija, ki je bistvena za realno gospodarstvo in finančne trge, se šteje za nadomestljivo, kadar jo je mogoče nadomestiti na sprejemljiv način in v razumnem času, s čimer se je mogoče izogniti sistemskim težavam realnega gospodarstva in finančnih trgov.

Pri ocenjevanju nadomestljivosti funkcije se upoštevajo naslednja merila:

- (a) struktura trga za zadevno funkcijo in razpoložljivost nadomestnih ponudnikov;
- (b) sposobnost drugih ponudnikov v smislu zmogljivosti, zahtev za izvajanje funkcije in mogočih ovir za vstop ali širitev;
- (c) pobuda drugih ponudnikov, da prevzamejo te dejavnosti;
- (d) čas, ki ga uporabniki storitve potrebujejo za prestop k drugemu ponudniku storitev, in stroški prestopa, čas, ki ga potrebujejo drugi tekmeči, da prevzamejo funkcije, in razmislek, ali zadevni čas zadostuje za preprečitev bistvene motnje, odvisno od vrste storitve.

4. Storitev se šteje za kritično, kadar lahko njena motnja resno ovira izvajanje ene ali več kritičnih funkcij ali popolnoma prepreči njihovo izvajanje. Vendar se ne šteje za kritično, kadar jo lahko drug ponudnik opravi v razumnem času in primerljivem obsegu, kar zadeva njen cilj, kakovost in stroške.

5. Motnja funkcij ali storitev zajema funkcije in storitve, ki se ne zagotavljajo več v primerljivem obsegu, pod primerljivimi pogoji in s primerljivo kakovostjo, razen če se sprememba pri zagotavljanju funkcije ali storitve izvede organizirano.

## Člen 7

### Merila v zvezi z določitvijo glavnih poslovnih področij

1. Poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki predstavljajo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija, se štejejo za glavna poslovna področja.

2. Glavna poslovna področja se opredelijo na podlagi notranje organizacije institucije, njene korporativne strategije in glede na njihov prispevek k finančnim rezultatom institucije. Kazalniki glavnih poslovnih področij med drugim vključujejo naslednje:

- (a) prihodke, ki jih ustvari glavno poslovno področje in so izraženi kot odstotni delež vseh prihodkov;
- (b) dobiček, ki ga ustvari glavno poslovno področje in je izražen kot odstotni delež celotnega dobička;
- (c) donos kapitala ali sredstva;
- (d) skupna sredstva, prihodke in dobičke;
- (e) krog strank, geografski obseg, blagovno znamko in operativne sinergije podjetja z drugimi podjetji v skupini;
- (f) učinek prenehanja glavnega poslovnega področja na stroške in dobičke, kadar je vir financiranja ali likvidnosti;
- (g) obete za rast glavnega poslovnega področja;
- (h) privlačnost podjetja za tekmece kot morebitna pridobitev;
- (i) tržni potencial in vrednost franšize.

Pri določitvi glavnega poslovnega področja se lahko upoštevajo pričakovani prihodnji prihodki, obete za rasti in vrednost franšize, kadar so podprti z verjetnimi in z dokazi podprtimi napovedmi, ki določajo predpostavke, na katerih ti temeljijo.

3. Glavna poslovna področja se lahko opirajo na dejavnosti, ki same po sebi instituciji ne ustvarjajo neposrednega dobička, vendar podpirajo njena glavna poslovna področja, s čimer posredno prispevajo k dobičkom institucije.

## POGLAVJE IV

**KONČNE DOLOČBE**

## Člen 8

**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. februarja 2016

Za Komisijo  
Predsednik  
Jean-Claude JUNCKER

---